

Ἐν Ὀλλάνδᾳ, τὸν Γρόεν φὸν Πρίνστερρ καὶ τὸν διακεκριμένον διπλωμάτην καὶ ἄλλοτε ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ἱππότην Schieter de Lophem-Peesteen de Swevezeel.

Ἡ Δανία ἀπώλεσε τὸν Βαλδεμάρ Τούλλυ Ὁξ-χολμ, ἡ Ῥωμανία τὸν Κωσταφόρον.

Καὶ ὁ Ῥαμὼν Καβρέρας, ὁ διάσημος συναγωνιστὴς τοῦ Δὸν Κάρλου καὶ ὁ ἄλλοτε πρόεδρος καὶ δικτάτωρ τῆς μεξικανικῆς δημοκρατίας Ἀντώνιος Λόπεζ-Ἄννα, ἀπέθανον τῷ 1876. Μὴ δὲ παραλείψωμεν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα καὶ τὰ δύσμοιρα θύματα τῶν σφαγῶν τῆς Θεσσαλονίκης, τὸν Μουλὲν καὶ τὸν Ἄββοτ.

ΝΟΜΙΚΑ.—Ὁ κλάδος οὗτος ὑπέστη σχετικῶς ὀλιγωτέρας ζημίας κατὰ τὸ 1876. Οὐδὲν ἦτον ἔχασε τὸν διάσημον γάλλον δικηγόρον Chaix d'Est Ange, τὸν ἐπίτιμον πρόεδρον τοῦ ἐν Γαλλίᾳ Ἀκυρωτικοῦ Legagneur καὶ τὸν κόμητα Cclonna d'Istria, ἄλλοτε εἰσαγγελέα. Ὁ μέγιστος τῶν νομομαθῶν τῆς Ἑλβετίας ὁ Rullimann, ἀπέθανεν ἐν Ζυρίχῃ καὶ διάφοροι Βέλγοι διαπρέψαντες ἐν δικαστικαῖς θέσεσιν.

ΣΤΡΑΤΟΣ.—Ἀπέθανον οἱ στρατηγοὶ Cremer καὶ Martin des Palliers, ὁ ἀντιναύαρχος Bénic, οἱ ὑποναύαρχοι de la Grandière, Beynard καὶ, τελευταῖος, ὁ Le Barbier de Tinan, (γνωστὸς παρ' ἡμῖν διὰ τὴν ἐν Πειραιεὶ κατοχὴν καὶ τὸν Τινάνιον κήπον), ἐν Γαλλίᾳ. Ἡ Αὐστρία ἔχασε τὸν νικητὴν τῆς Κουστόζας John. Ἡ Ἀγγλία, τὸν στρατηγὸν Taylor.

Πολλοὶ πρὸς τούτοις ἡγεμόνες καὶ ἐξ ἡγεμονικῶν οἰκῶν ἀπέθανον τῷ 1876. Ὡς, ὁ Ἄβδουλ Ἀζίζ, ἡ πριγκηπέσσα τῆς Ἀόστης, πρῶν βασιλισσα τῆς Ἰσπανίας, ἡ Μαρία Νικολαϊέβνα τῆς Ῥωσσίας, ἡ βασιλομήτωρ τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας Ἰωσηφίνα, ἡ ἡγεμονὶς Ἰσαβέλλα τῆς Πορτογαλλίας. Παραλείπομεν δευτερεύοντά τινα πρόσωπα ἡγεμονικῶν καὶ ἐν γένει διαπρεπουσῶν οἰκογενειῶν. Περαιτοῦντες δὲ τὸν δυστυχῶς μακρότερον τοῦ δέοντος τοῦτον κατάλογον, προσθέτομεν μόνον ὅτι ἡ δυτικὴ ἐκκλησία πλὴν τοῦ καρδινάλειος Ἀντωνέλλη ἀπώλεσε καὶ τὸν καρδινάλιν Πατρίτην καὶ τὸν καρδινάλιν ἀρχιεπίσκοπον Σαλτσβούργου Tarnoczi. Σ.

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς τοῦ Πέτρου Λεβροῦν φυλάττεται ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ ἀειμνήστου ναυάρχου Ἰακώβου Τομπάζη, οἵτινες προθύμως ἐχορήγησαν ἡμῖν αὐτὸ πρὸς μετὰφρασιν. Ἡ ἐπιστολὴ εἶνε ἀχρονολόγητος, εἰκάζεται δὲ ὅτι ἐγράφη ἐν ἀρχῇ τοῦ 1822, καθόσον, ὡς γινώσκομεν, τότε ἀφίκετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ συνιστώμενος φιλέλληνας συναγματοάρχης Βουτιέ. Ὡς ἐνθυμοῦνται δὲ οἱ ἀναγνώσται ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῇ Ἑστία (φυλλ. 49) βιογραφίας τοῦ Λεβροῦν, ὁ ἐπιφανὴς φιλέλληνας ἐπεσκέψθη τὴν Ἑλλάδα κατὰ Μάιον τοῦ 1820 ἔτους, ἐπιβὰς τοῦ κλεινοῦ δρόμου τοῦ Θεμιστοκλέους, πλοιοαρχομένου ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου Τομπάζη.

Σ. τ. Δ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ ΛΕΒΡΟΥΝ

Φίλτατε Καπετάν Γιακουμάκη, ἵσως δὲν ἔλη-

σμονήσατε ἐντελῶς τὸν Γάλλον ὃν ποτε παραλαβόντες ἐν Μασσαλίᾳ μετεφέρατε εἰς Ὑδραν. Ἐμὲ τοῦλάχιστον οὐδέποτε διέφυγεν ἡ μνήμη τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς διέτριψα ἐν τε τῷ πλοίῳ καὶ τῇ φιλοξενῶ οἰκίᾳ ὑμῶν ὅθεν καὶ μετὰ πολλῆς καὶ ζωνῆρας σπουδῆς διαβιβάζω ὑμῖν εἰδήσεις μου διὰ τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπερχομένου Κ. Βουτιέ οὐτινος φθονῶ τὴν τύχην καθόσον οὗτος μὲν μεταβαίνει εἰς τὴν ὠραίαν ὑμῶν πατρίδα ἵνα συναγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο δύναμαι ἢ νὰ πέμψω ὑμῖν μακρόθεν εὐχὰς ἀγόνους. Περὶ ὑμῶν ἐγένετο ἐνταῦθα λόγος. Αἱ ἐφημερίδες ἐπανελάθον τὸ ὄνομα τοῦ ναυάρχου Τομπάζη καὶ τὴν θαυμασίαν ἀφοσίωσιν ἣν πρῶτος ἐδειξεν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος. Μεθ' ὑπερηφανείας δὲ ἔμαθον ὅτι πρῶτος ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνεκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησίαν. Τὸ ὑμέτερον ὄνομα, φίλτατέ μοι ναύαρχε, γενήσεται ἀφετηρία ὠραίας ἱστορίας· ἐγὼ δὲ προειδὼν τοῦτο ὅτε ἤκουσα ὑμᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἄδοντα μετὰ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τὸν θούρειον τοῦ Ῥήγα. Ἄγνοῶ ἂν ποτε εὐτυχῆσω νὰ ἴδω καὶ αὐτὴς ὑμᾶς ἐν τῇ ὠραίᾳ Ἑλλάδι· θὰ παρακολουθῆσω ὅμως πάντοτε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ νοῦ, οὔτε θ' ἀδιαφορήσω πρὸς τὰ μεγάλα ἔργα ὅσα πράττετε, καὶ μάλιστα οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἐν ᾧ ἔτυχον τοιαύτης εὐμενοῦς υποδοχῆς, οὐδὲ τὴν ἐν Ὑδρᾷ οἰκίαν ὅπου εὗρον τοσοῦτον γενναῖον φιλοξενίαν. Ἐρῶσο, φίλτατε Καπετάν Γιακουμάκη. Αἰσθάνομαι πολλὴν εὐχαρίστησιν προσαγορεύων ὑμᾶς ὅπως καὶ πρότερον. Καὶ μὲν ὠραιότερον τὸ ὄνομα τοῦ ναυάρχου, ἀλλὰ καταλείπω αὐτὸ εἰς τὴν ἱστορίαν. Τὸ πρῶτον ἀρέσκει μοι κάλλιον, ὡς κάλλιον ἀνήκον εἰς τὴν φιλίαν.

Ἐπαναλαμβάνω δὲ τὰς ἐνθερμοτάτας τῶν εὐχῶν μου ὑπὲρ τε τοῦ ὑμετέρου ἀγῶνος καὶ ὑπὲρ ὑμῶν.

ΠΕΤΡΟΣ ΛΕΒΡΟΥΝ.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΛΕΝΔΑΡΙΟΝ

Φεβρουάριος.

Περὶ μέσας νύκτας καθορῶμεν κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα λάμποντα πρὸς νότον τὸν ὠραῖον ἀστερισμὸν τοῦ μεγάλου Λέορτος μετὰ τοῦ μεγίστου αὐτοῦ ἀστέρος βασιλίσκου. Ὁ ἀστερισμὸς οὗτος εἶνε ἐξαίρετως ἄξιος λόγου διὰ τὸν ξενούμενον παρ' αὐτῷ ἀστέρα, ὅστις κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀστερόεντι οὐρανῷ περιφορὰν του παρμένει αὐτόθι ἐπὶ τινα ἔτη· εἶνε οὗτος ὁ πλανήτης Οὐρανός. Πλὴν ἀλλὰ θὰ εἶνε ἀδύνατον τοῖς πλείστοις τῶν ἀναγνοσῶν ν' ἀνεύρωσιν αὐτὸν διὰ ψιλῶν ὀφθαλμῶν, ἐπειδὴ φαίνεται τόσον ἀμυδροῦ φέγγους ἀστερίσκος ὥστε καὶ λίαν ὀξυδερκῆς ὀφθαλμὸς μόλις δύναται νὰ τὸν διακρίνη. Κάλλιον δ' ἐπιτυγχάνεται τοῦτο τῇ ἐπικουρίᾳ διό-

πτρων (Iorgnons) καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἄλλου τινὸς ἐπιφωτισμοῦ. Εἶνε δὲ ὁ μεγάλωννος μὲν ἀλλὰ μικρὸς οὗτος ἀστὴρ λίαν ἐνδιαφέρων ἡμῖν, διότι ὅπως ἡ ἡμετέρα Γῆ οὕτω καὶ αὐτὸς εἶνε πλανήτης, τουτέστι σκοτεινὸν τι οὐράνιον σῶμα δεχόμενον τὸ φῶς του παρὰ τοῦ Ἥλιου καὶ περιστρεφόμενον περὶ τοῦτον κυκλοειδῶς που. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι πλανῆται, ὧν ἐπισημότεροι διὰ τὸ μέγεθός των εἶνε οἱ ἐξῆς τασσόμενοι ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀνάλογον ἀπόστασιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἥλιου: Ἐρμῆς, Ἀφροδίτη, Γῆ, Ἄρης, Ζεὺς, Κρόνος, Οὐρανὸς καὶ Προσειδῶν. Πλὴν τῶν δύο τελευταίων οἱ λοιποὶ ἦσαν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις γνωστοί.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνταῦθα πλανήτης ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ περιφανοῦς ἀστρονόμου Φριδερίκου Γουλιέλμου Ἐρσχέλου (Herschel) τὴν 13 Μαρτίου τοῦ 1781 μεταξύ τῆς 10 καὶ 11 ὥρας τῆς νυκτὸς, κληθεὶς βραδύτερον *Οὐρανός*. Διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πλανήτου τούτου τὰ ὅρια τοῦ ἡμετέρου πλανητικοῦ συστήματος ἠυρύνθησαν κατὰ τὸ διπλάσιον περίπου, ἐπειδὴ ἐγένετο δῆλον ὅτι ὁ νεωστὶ γνωσθεὶς πλανήτης εἰκνεῖτο περὶ τὸν Ἥλιον εἰς ἀπόστασιν 380 ἑκατομμυρίων μιλίων καὶ εἶδετο χρόνου πλέον ἢ 84 ἡμέτερα ἔτη πρὸς ἀποτέλεσιν τῆς περιφορᾶς του. Ἐνεκα ταύτης τῆς βραδείας κινήσεως καὶ τῆς μικρᾶς του λάμψεως ἐλάθηνεν ὁ *Οὐρανός* ὡς πλανήτης τοῦς πρὸ τοῦ Ἐρσχέλου ἀστρονόμου· ἀλλ' ἄμα γνωσθεὶς ἐγένετο δῆλον, ὅτι ὑπερβάλλει τὴν τῆς Γῆς διάμετρον κατὰ τὸ τετραπλάσιον σχεδόν, ὅτι ὁ ὄγκος τῆς σφίρας αὐτοῦ εἶνε ὀγδοηκοντάκις ἐπτὰ μεγαλείτερος ἢ ὁ τῆς Γῆς καὶ ὅτι τὸ βᾶρος του εἶναι δεκαεξάκις πλέον ἢ τὸ τῆς Γῆς. Ἐτι δὲ ἐνῶ ἡ ἡμετέρα Γῆ μίαν μόνην Σελήνην ὡς ἀδιάλειπτον ἀκόλουθον ἔχει, κύκλω τοῦ *Οὐρανοῦ* εἰσι τέσσαρες τοιοῦτοι δορυφόροι, οἵτινες ἔνεκα τῆς μεγάλης αὐτῶν σμικρότητος καὶ ἀποστάσεως ἀφ' ἡμῶν μόνον διὰ τῶν ἰσχυροτάτων τηλεσκοπίων εἰσὶν αἰσθητοί· καὶ μόνος ὁ Ἐρσχέλος ἠδυνήθη νὰ διαγνώσῃ διὰ τοῦ γιγαντώδους αὐτοῦ τηλεσκοπίου τὰς δύο μόνον λαμπροτέρας σελήνας τοῦ *Οὐρανοῦ*.

Περὶ τοῦ ἀπεράντου μεγέθους τοῦ οὐρανοῦ Σύμπαντος λαμβάνει τις μικρὰν ἰδέαν, ἐὰν σκεφθῇ ὅτι τὸ ἡμέτερον Ἡλιακὸν σύστημα, ὑπερσταγῶν τις ἐν τῷ ὠκεανῷ τῶν Κόσμων ἐστίν, τοσοῦτον ἐκτεταμένον καὶ ἀχνῆς εἶνε ὥστε εἰς πλανήτης ἐπτάκις καὶ ὀγδοηκονταπλάσιος μάλιστα τῆς Γῆς ἔμεινεν ἄγνωστος ἐπὶ ὅλας χιλιετηρίδας!

II. K.

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΙΩΝ

Ὁς αὐτὸς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμων θέλει.

Κατανικηθέντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὴν πόλιν

αὐτῶν ἐγχειρίζοντες εἰς τὸν Λύσανδρον καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους, παρεκάλουν τοὺς νικητὰς ν' ἀφήσωσιν αὐτοῖς τὴν Σάμον· οἱ δὲ εἶπον· «Σεῖς δὲν εἴσθε κύριοι τοῦ ἑαυτοῦ σας, καὶ θέλετε ὑπηκόους;» Ἐκ τῆς ἀποκρίσεως δὲ ταύτης προήλθεν ἡ παροιμία· «Ὁς αὐτὸς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμων θέλει.»

ΔΙΑ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ἡ περιβολὴ γυναικὸς πρέπει νὰ εὐφραίνῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς τὸ πνεῦμα καὶ ὁ χαρακτήρ αὐτῆς τὰ ὄψα καὶ τὴν καρδίαν τοῦ μετ' αὐτῆς συναναστρεφόμενου. Τὸ νὰ ἦναι κοσμικὰ καὶ ἀκριβῶς καθαρὰ δὲν ἀρκεῖ· εἰς τὰς στοιχειώδεις ταύτας ἀρετὰς πρέπει νὰ συνενόη τὴν ἐρασιμότητα, τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὴν χάριν. Πρέπει πρὸ πάντων νὰ γνωρίζῃ τὴν τέχνην τοῦ νὰ ἦναι εὐτυχῆς, νὰ μὴ ἐνδιατρίβῃ περὶ τὰ ὀχληρὰ, νὰ μὴ χρονατριβῇ εἰς τὰς ἀχωρίστους τοῦ κόσμου τούτου ἀνίας, νὰ δλιθαίη ταχέως πρὸ τῶν δυσαρέστων ἐντυπώσεων καὶ νὰ μὴ ἀνάζητῇ ἐν τῷ ῥόδῳ τὰς ἀκάνθιας. Ἡ θέλουσα νὰ ἦναι εὐτυχῆς πρέπει νὰ φροντίζῃ ὀλίγον περὶ ἑαυτῆς, καὶ πολὺ περὶ τῶν ἄλλων· νὰ εὐγνωμονῇ εἰς τὸν Ὑψίστον δι' ὅσας δωρεὶ καὶ εἰς τὴν ἀθλιεστέραν ὑπαρξίν εὐφροσύνας, ὡσεὶ ποικίλων εὐτελῆς ὕφασμα δι' ἀδαμάντων καὶ ν' ἀνοίγῃ τὴν καρδίαν τῆς εἰς πᾶσαν ἡλίου ἀκτίνα. Ἡ τέχνη τοῦ εὐτυχεῖν ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς νὰ μετακινῶμεν ἀταράχως τοὺς ἐπιπροσθούοντας εἰς τὴν πορείαν ἡμῶν λίθους, ἔστωσαν καὶ ὡς ὄρη μεγάλοι, ν' ἀπομακρύνωμεν δι' ἐλαφροῦ φωσφήματος τὰ ὀχληρὰ φαντάσματα, καὶ νὰ διανύωμεν μετὰ θαρράλεου βήματος τὸ ἐπίγειον ἡμῶν στάδιον. Ἡ τέχνη τοῦ εὐτυχεῖν ἀπαιτεῖ πρὸς τούτοις γαλήνην πνεύματος καὶ εὐθυμίαν διηνεκῆ. Λέγοντες δὲ εὐθυμίαν, δὲν ἐννοοῦμεν οὔτε τὴν ἄφρονα ἐκείνην κοσμικὴν ἔξαψιν, ἣν διαδέχεται ἡ λύπη καὶ παρακολουθεῖ τὸ δλίσημα, οὔτε τὴν διαλείπουσαν καὶ ἄτακτον ἐκείνην φαιδρότητα πνεύματος ἰδιοτρόπου χαίροντος ἄνευ λόγου καὶ λυπούμενου ἄνευ αἰτίας, οὐδὲ τὴν ὑπερῆφανον αὐτάρκειαν τοῦ θαυμάζοντος ἑαυτὸν καὶ τὰ πλοῦτη του, ἀλλὰ τὴν γαληνιαίαν ἐκείνην καὶ ἀμεριμνον χαρὰν, ἣν αἰσθάνεται ὁ νομίζων ἑαυτὸν ἀγαπώμενον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν προστάτην τοῦτον ἐμπιστεύων τὴν φρούρησιν τῆς παρουσίας καὶ τὴν πρόνοιαν περὶ τῆς μελλούσης αὐτοῦ εὐδαιμονίας.

(K^a DE GASPARIN)

**

Ἐπὶ τοῦ Ἀθωνοῦ ἀριθμοῦνται εἴκοσι μοναστήρια, τρισχίλιοι δὲ μοναχοὶ καὶ ἰσάριθμοι ἱερεῖς διάγουσιν ἐν αὐτοῖς.